

Madlen Algafari

Jag är så tacksam för det här sagolika äventyret – möjligheten att vistas i Författarhuset i Strömstad.

Jag upplever mig själv som en fri individ: Jag gör det jag vill och väljer det jag vill, men mitt yrke som psykoterapeut kräver en anpassning till almanackan då det finns patienter som bokar tider hos mig flera månader i förväg. Mitt arbete som föreläsare kräver också att man följer ett strikt schema.

Under de här två veckorna i Strömstad kom jag på hur mycket författaren Madlen verkligen behövde all den här riktigt lediga tiden som var så långt ifrån alla plikter och måsten (fast de i sig är mycket trevliga) för att texten som skriver mig skulle kunna flöda och inte tvärtom. Det går inte att skriva "i bitar" - "Idag har jag en ledig timme – då ska jag skriva något." Det är inte så det går till. Skrivandet behöver en öppen springa i tid och rum, genom vilken Musan ska kunna komma in. Det behövs en mystisk omgivning, speciellt då Muserna är: Erato, Kaliopa och Evterpa och jag är havande med dikter. Det behövs vatten för att känslorna ska flöda och för att det undermedvetnas dörrar ska kunna öppnas. Det behövs en närande miljö för att vardagen ska kunna ge plats åt romantiken och melankolin. Det behövs eld i kaminen, för att det varma inne ska vara i kontrast till det kalla ute, i alla bemärkelser. Det behövs skönhet som ska fylla ögonen för att väcka de poetiska strängarna, förstummade av vardagarnas pragmatism. Det behövs samtal med likartade själar som jonglerar med ord men som även kan förstå varandra i tystnad.

Allt det fann jag under mina två veckor i Strömstad. Tack vare den här gåvan föddes både dikter och terapeutiska texter.

Här vill jag dela med mig av en dikt som flöt upp ur de nordiska fjordarna och från min själs fjordar:

Två söta tårar kom som skott från botten av mitt hjärta.

Ögonen låste hjälpsamt upp fångelseporten.

Läpparna dödade vakterna.

Och orden började rinna heta som lava i mörkret.

De ville bränna en stig till Hinsides,

innan de stelnade till klippiga kanjoner i mitt ansikte.

För att mormor skulle kunna komma fram

till tröskeln av min dröm om natten

och hjälpa mig med stickningen av tröjan

då jag har glömt bort mönstret...

Översättning från bulgariska: Sveza Daceva, Severina Filipova